

МАТЕРІАЛИ V МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГУМАНІТАРНИХ
ТА ПРИРОДНИЧИХ НАУК»**

(30-31 березня 2018 року)

Частина II

Харків
2018

УДК 001.8(063)
А 43

Актуальні проблеми гуманітарних та природничих наук. Матеріали
А 43 V Міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків,
30-31 березня 2018 року). – Херсон : Видавництво «Молодий вчений»,
2018. – 188 с.

ISBN 978-617-7640-10-2

У збірнику представлені матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми гуманітарних та природничих наук». Розглядаються загальні питання архітектури та мистецтвознавства, державного управління, культурології, біологічних, географічних, історичних наук та інші.

Збірник призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, а також для широкого кола читачів.

УДК 001.8(063)

ISBN 978-617-7640-10-2

© Колектив авторів, 2018
© Видавництво «Молодий вчений», 2018

ЗМІСТ

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Жиров В.В. АССАМБЛЯЖ ЯК ХУДОЖНЯ ТЕХНІКА У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ.....	8
Кожеков О.В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ: СПІВВІДНОШЕННЯ ІМПРЕСІОНІЗМУ Й ЕКСПРЕСІОНІЗМУ	10
Михальчук В.В. УКРАИНСКИЕ КОЛЛЕКЦИОНЕРЫ ЭКСЛИБРИСА: СОБРАНИЯ, ИМЕНА	14
Осадча А.М., Гула Є.П., Мазніченко О.В. ПЕРСПЕКТИВНІ ТРЕНДИ ДИЗАЙНУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	17
Повар М.О. ОБ'ЄМНО-КОМПОЗИЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ГРОМАДСЬКИХ БУДІВЕЛЬ КИЄВА 1960–1980-Х РОКІВ.....	21
Филиппова О.Н. М. А. ВОЛОШИН – ПОЭТ, ХУДОЖНИК И КРИТИК (1877–1932 ГГ.)	24
Цуркан К.С. КОМП'ЮТЕРНА ГРАФІКА ЯК ВИРАЖАЛЬНИЙ ЗАСІБ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТИЛІ (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕГЛЯДІВ, ПРАКТИК, ДИПЛОМНИХ ЗАХИСТІВ ТА ВИСТАВОК КАФЕДРИ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ ЛНАМ 2017–2018 РР.).....	27

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ

Приходько В.Д., Григорова Н.В. РІВЕНЬ СТРЕС-ГОРМОНІВ ПРИ ГОСТРОМУ ГАСТРИТІ ТА ВИРАЗКОВІЙ ХВОРОБИ ШЛУНКА	31
Процишина К.В. ФІТОРЕГУЛЮЮЧА АКТИВНІСТЬ ВИДІВ РОСЛИН АДВЕНТИВНОЇ ФРАКЦІЇ УРБАНОФЛОРИ М. ЧЕРКАС.....	33
Разіна Е.В., Григорова Н.В. ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ II ТИПУ: ПОКАЗНИКИ ПЕРИФЕРИЧНОЇ КРОВІ ПРИ КОМПЕНСОВАНІЙ ТА ДЕКОМПЕНСОВАНІЙ ФОРМАХ.....	36
Ткачук В.С. ОРНІТОФАУНА ВОДНО-БОЛОТНИХ УГІДЬ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ГОРБОГР'Я	39

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ

Гбур З.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	42
Гончаренко К.І. СПЕЦИФІКА МАРКЕТИНГУ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ	45
Леонова О.О. ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН НА МЕТОДИ ОЦІНКИ РІВНЯ ТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	47

АРХІТЕКТУРА ТА МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

Жиров В.В.

викладач,

Київський університет імені Бориса Грінченка

АССАМБЛЯЖ ЯК ХУДОЖНЯ ТЕХНІКА У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ

Еволюція європейського образотворчого мистецтва пройшла довгий шлях від «Печерного живопису» (мистецтво розмальовування печер та рухомого каміння характерне для періоду між Палеолітом та Залізною добою) до «Сучасного мистецтва та постмодернізму».

Протягом усього розвитку художники створювали та вдосконалювали техніку і технологію зображувального заради найкращої передачі художнього образу (задуму), та й сам художній образ трансформувався від реалістичного до стилізованого та абстрактного. Цьому сприяв процес цивілізації людства – нові тенденції у світосприйнятті, наукові відкриття, накопичення матеріальних цінностей, винахід нових матеріалів та удосконалення технологій. Наприклад, техніка олійного живопису, що прийшла на зміну темперному живопису на початку XV століття, з'явилась та отримала широке застосування завдяки винаходу олійної фарби нідерландським живописцем Яном ван Ейком.

Але не тільки зміна технічних прийомів у живопису, а й розвиток стилів протягом століть – від ренесансу до класицизму, призвели до всіляких експериментів та трансформацій художнього образу і, як наслідок, появи стилізації та абстракції мистецтві живопису. І ось на зміну класицизму, з його академічним реалізмом, прийшов модернізм з прагненням до умовного та абстрактного. Модернізм не був таким єдиним та неподільним напрямком як його попередники, він поєднав у собі безліч художніх напрямків мистецтва кінця XIX – початку XX століття, що стилістично різнились один одного але прагнули до нових пошуків у мистецтві і це їх гуртувало та поєднувало. Це такі найбільш значних напрямки як імпресіонізм, експресіонізм, неоімпресіонізм і постімпресіонізм, фовізм, кубізм, футуризм та більш пізні абстрактне мистецтво, дадаїзм, сюрреалізм.

Пошуки нової виразності художніх образів художниками куба-футуристами, їх пошуки стилізації умовного та абстрактного, їх, так би мовити, формальні експерименти призвели до виникнення техніки колажу. Колаж, якщо казати про образотворче мистецтво, це такий технічний прийом, що полягає в створенні композицій, як мальовничих так й графічних, шляхом наклеювання на зображальну площину матеріалів, що відрізняються від неї за фактурою або кольором, саме з французької мови слово колаж так й перекладається – Coller – приклеювання. Зазвичай колаж домальовують фарбами або графічними матеріалами. Прийнято вважати, що появі техніки колажу в образотворчому мистецтві треба дякувати видатним художникам кубістам Пабло Пікассо та

Жоржу Браку. Вони чудово використовували техніку колажу у своїх композиціях, в стилі кубізму, десь у 1910–1912 роках.

Але це був ще не ассамбляж. Що ж таке цей ассамбляж? Ассамбляжем, у образотворчому мистецтві, називають техніку, що дуже споріднена колажем, але використовує об'ємні деталі або цілі предмети, які складені на образотворчій площині у композицію. Тобто, на відміну від колажу, використовуються не плоскі матеріали, а такі, що мають певний об'єм. Але також, як й у колажі, допускається домальовування фарбами, або доповнення металом, деревом, тканиною та іншими структурами та фактурами. На початку ХХ століття техніку ассамбляж дуже успішно використовували художники авангардисти Василь Єрмилов та Володимир Татлін (рис. 3, 4). До речі, роботи Володимира Татліна надихнули німецьких художників-дадаїстів, які сприйняли їх як революцію в мистецтві. Є відома фотографія – на ній Георг Грос та Джон Хертфілд тримають плакат з написом «Мистецтво померло – Хай живе нове машинне мистецтво Татліна!».

А сам Володимир Татлін надихався творчістю Пабло Пікассо та навидь було що відвідав його майстерню у Парижі. Це все говорить про те, що у мистецтві усе пов'язано та впливає одне на одного.

Техніку ассамбляжу іноді помилково називають колажем, але це не одне й те саме. Існує принципова різниця між цими, хоч і спорідненими, але різними техніками. Як вже говорилося – колажі роблять шляхом наклеювання на будь-яку основу предметів і матеріалів, що відрізняються від основи за кольором і фактурою, тобто річ не йде про рельєфність, ці матеріали які клеяться на основу плоскі, це може бути папір або тканина. В ассамбляжі використовується не тільки колір і фактура матеріалу, а і рельєфність предмету його товщина, навіть якщо це шматок листового металу або тонка фанера. Тобто в ассамбляжі, в більшому чи меншому ступені, ми оперуємо рельєфністю. Простіше кажучи колаж – плоский, ассамбляж – рельєфний.

Абстрактна композиція будується на співвідношеннях плям або плоских геометризаних форм, на їх колірному та тональному співвідношеннях. За допомогою абстрагованих побудов художник бажає, звільнившись від рамок реалістичності, виразити те що заховано за баченими формами. Абстрактна композиція взагалі є благодатною темою для застосування, або експериментування з різними рельєфами та фактурами.

Ми вже казали про вплив цивілізаційних процесів на розвиток мистецтва, на жаль, цей вплив може бути й негативним. Сталося так, що прихід до влади тоталітарних режимів у Німеччині та Радянському Союзі призвели до занепаду модернізму та всіх його течій на довгі роки. У Німеччині нацистами модернізм був оголошений «дегенеративним мистецтвом», таким що шкодить існуванню арійської раси, спотворює її величний образ та взагалі сприяє лібералізму, тому він (модернізм) має бути знищеним, а має існувати лише стиль «реалізм» (який би показував усю «велич» націонал-соціалізму). А у Радянському Союзі комуністи звинуватили модернізм (авангард) у «буржуазному націоналізмі» та таким, що шкодить пролетарському інтернаціоналізму та світлим ідеалам

соціалізму і комунізму, і тому з ним (модернізмом-авангардом) завзято боролися насаджуючи єдино прийнятний для комуністів стиль «соцреалізму».

Соцреалізм проіснував майже до розвалу Радянського Союзу та суттєво стримував спроби радянських митців робити щось нове. У Європі справи були краще – нацистський режим було знищено та оспівувати ідеали націонал-соціалізму більш не має було потреби, європейські митці повернулися до творчих пошуків та експериментів.

На закінчення хочемо підмітити, що сучасні культурні течії розкривають широкі можливості для творчості та пошуку нових художніх рішень. Техніка асамбляжу дозволяє художнику зануритися у творчий пошук, використовуючи різні матеріали та предмети створити картину, картину власного бачення світу. В основі творіння твору полягає спроба з речей, що не мають художньої вартості створити художню річ, мистецьку цінність. І коли автору це вдається його предметна композиція стає справжнім арт-шедевром.

Список використаних джерел:

1. Нильссон Нильс Оке. Архаїзм і модернізм // Поезія і живопись: Сборник трудов памяти Н. И. Харджиева / Составление и общая редакция М. Б. Мейлаха и Д. В. Сарабьянова. – М.: Языки русской культуры, 2000. – С. 75-82. – ISBN 5-7859-0074-2.
2. Смирна Леся, Хаматов Віктор. Модерне, сучасне і новітнє мистецтво: спроба осмислення понять // Art Ukraine. – 2016. – 01.06.
3. Український авангард 1910 – 1930 років. Альбом. – К.: Мистецтво, 1996.

Кожеков О.В.

професор,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ: СПІВВІДНОШЕННЯ ІМПРЕСІОНІЗМУ Й ЕКСПРЕСІОНІЗМУ

На початку ХХ століття розвиток образотворчого мистецтва України характеризувався стрімким поширенням модерних концепцій і поглядів на творчість. Серед домінуючих на той час стилів і напрямів фахівці, зокрема, виокремлюють імпресіонізм та експресіонізм. Будучи протилежними за своїм лексичним наповненням, ці терміни водночас не були антагоністичними, так саме як і твори образотворчого мистецтва досліджуваного періоду.

У цілому, говорячи про співвідношення імпресіонізму й експресіонізму у вітчизняному образотворчому мистецтві початку минулого століття, слід зазначити наступне.

Імпресіонізм (від французького слова «impression», тобто враження) являв собою напрямок у живописі, що зародився у Франції в 60-х рр. ХІХ століття і розвивався до початку ХХ ст. У подальшому він не припинив свого існування, а еволюціонував у мистецтво постімпресіонізму. Імпресіонізм по суті прийшов